

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

den Udtalelse, at Landbrugerne nødvendigvis maa af med de 300 000 Kreaturer om Aaret, enten Priserne var høje eller lave, og Tallene her viser, at jeg har Ret i, at Priserne naturligvis kan regulere Produktionen. Men jeg har aldrig nogen Sinde sagt, at det er det rigtige; jeg har sagt: Vil man have Støtte til Eksporten, er i alt Fald en af Betingelserne den, at man saa maa regulere Produktionen; saaledes at den staar i Forhold til Afsætningsmulighederne.

Vi har et andet Eksempel, der viser, hvor farligt det kan være med Tilskud til en Eksport uden at foretage en Regulering af Produktionen, nemlig i Kødloven, i Studetilskuddet. Jeg gør opmærksom paa, at allerede de to sidste Aar, vi havde dette Tilskud, foreslog jeg, at man skulde holde op med det, idet jeg sagde: Det resulterer naturligt i, at Studeproduktionen vokser, saaledes at det efterhaanden bliver umuligt at blive ved at give Tilskud — og det viser sig, at jeg har faaet Ret. Da vi begyndte med det i 1934, var Eksporten af Stude 12 307 om Aaret; i 1937, da vi havde givet det meget lille Tilskud, det i Virkeligheden var — men alligevel en Stimulering af Priserne —, var Eksporten vokset til 29 136 til de to Lande, som aftager de fleste Dyr, nemlig Tyskland og Belgien; jeg har ikke noget Tal for de sekundære Markeder, men jeg ved i alt Fald, at Eksporten ogsaa til disse Lande er steget i disse Aar.

Det Resultat, der her foreligger, viser efter min Mening, at jeg har Ret i, at man maa være meget betænkelig ved at yde et Tilskud til Eksporten uden samtidig at gennemføre en Regulering af Produktionen i Forhold til Afsætningsmulighederne.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: For en Ordens Skyld og efter Opfordring af den højtærede Justitsminister tager jeg Ordet for at gøre opmærksom paa, at min Andel i alt det, den højtærede Justitsminister her omtaler, indskrænker sig til, at jeg i min Tale i Eftermiddags bemærkede, at der var Uro om Justitsministeren og Anklagemyndigheden, og at det, som Ministeren her omtalte, det aabne Brev, var et af de mange Tegn herpaa. Og det er der da forhaabentlig ingen, der vil bestride.

Justitsministeren staar tilsyneladende

uforstaaende over for mit Krav om en uafhængig Anklagemyndighed. Det er i Grunden mærkeligt, eftersom de fleste af Tingets Medlemmer paa Tomandshaand indrømmer, at politiske Motiver i høj Grad var afgørende for Eksportsagen. Derfor er det uholdbart, ogsaa for den højtærede Justitsminister, at Anklagemyndigheden er afhængig af Regeringen, og jeg maa gentage: Der maa nødvendigvis findes en Form, saaledes at Anklagemyndigheden, ligesom Domstolene, gøres uafhængig. Det vil tjene alle Parter bedst, og det vil være betryggende for Retsbevidstheden i vort Folk.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Den højtærede Justitsminister gjorde Rede for den saakaldte Elith Jensen-Sag. Jeg skal ikke kunne udtale nogen som helst Dom i denne Sag eller overhovedet gøre nogen Bemærkning herom. Men jeg tror, at det var rigtigt, at den højtærede Justitsminister stillede i Udsigt, at han vilde nedsette en Kommissionsdomstol til at undersøge denne Sag. Forholdet er jo dog det, at der synes at have været visse Uregelmæssigheder angaaende denne Sag, og saa er det rigtigt, da der foreligger forskellige Domme, der dømmer den vedkommende for Injurier, at faa dette Spørgsmaal undersøgt til Bunds. Og jeg siger den højtærede Justitsminister Tak for, at han vil lade denne Sag undersøge til Bunds.

Den højtærede Justitsminister nævnte ogsaa de Angreb, der er rettet mod ham fra et vist Hold, fra nationalsocialistisk Side, angaaende et bestemt Punkt, som jeg selv har Kendskab til, nemlig at den højtærede Justitsminister her i Folketinget skulde have fortiet, at Anklagemyndigheden skulde have forsøgt at udskyde Domsmandene for at faa andre ind. Der skal være Mening i alting, og jeg har jo selv angrebet den Maade, hvorpaa denne Sag er foregaaet, og jeg har her i Tinget paa mit Partis Vegne rejst denne Sag, men jeg gentager: Der skal være Mening i alting, og derfor ønsker jeg her at sige, at den Beskyldning, der her er rejst mod den højtærede Justitsminister, er urigtig, idet jeg selv rejste denne Sag og den højtærede Justitsminister svarede paa den. Naar det altsaa siges, at den højtærede Justitsminister har fortiet noget paa dette Omraade, er det urigtigt. Jeg har Interesse i at angribe de Urigtigheder, de Overgreb, som jeg mener er foregaaet inden for Retsplejen